

Madrid, 27 d' abril de 1955

*Amatista
a mi*
JOAN MERCADER i RIBA

Sr. J. Vicens Vives
Barcelona

Distingit amic:

Poca cosa puc comunicar-li de la feina; ja sap vostè que és tant poca la que faig, a pesar del que jo voldria. Amb tot m'esforço ara a redactar un davantal a l'interessantíssima declaració col·lectiva d'uns "procuradors o diputats" catalans a Felip V sobre l'estat deplorable en què es trobava llavors (1723) l'economia catalana, incapacitada segons ells de suportar el pes del Cadastre. El document, una còpia del qual procedeix de l'arxiu municipal d'Igualada, és totalment inèdit; i les referències amb què penso ambientar-lo, també. A veure si en resulta un article per als nostres "Estudios.."

Espero que m'enviarà algunes fitxes per llur recensió a l'Index. No tinc ara apenes res. Llibres nous:

- EP! — Ed. Comín Colomer: Historia secreta de la segunda República. Edit. Nos Madrid
= F. Diaz Flaña. El siglo XVIII. La Historia de España en sus documentos. IEP.
ASU: James Bradruch, SJ. Origen y evolución de los jesuitas. Ed. Pegaso.

En Govern em tramet aquest retall de diari, amb el prec que el passi a Barcelona un pic l'hagi llegit. Aquí el té.

A propòsit, tinc moltes coses per contar-li, si bé no científiques, precisament. El Dr. la Torre va fer-me rectificar (per no comprometre Hispania) el paragraf final de la meva recensió del llibre Dos Afrancesados de M. Artola. Deia així el meu redactat: "El Dr. Marañón en un patético Prólogo pone de relieve la palpitante actualidad del tema de los afrancesados, los insuperables escollos con que ha debido chocar siempre en España cualquier noble tentativa de conquistar la libertad."

L'he substituït per una altre frase de Marañón, més "ortodoxa"

He tingut ocasió de conèixer al sr. Giménez Fernández, que el Dr Rumeu em va presentar. Va recordar molt complagut la recensió amplíssima que jo vaig fer a l'Index, del seu P. Las Casas, i féu notar que amb tota seguretat, me l'havia empassat, cosa que no se'l succeir. Després van entrar l'Alcàzar i en Hernández Alvarez, i vaig ser testimoni mut d'una conversa interessantíssima sobre l'actuació de Rodríguez Casado a Sevilla. Al principi -deien- l'Escola d'Estudis Hisp. Americ. anava bé i es feia feina seriosa; però ha anat esdevenint en una "pepinière d'opuscles" (Giménez Fernández dixit), on hom només es preocupa de'obtenir el poder, sense que se sàpiga ben bé per què: les activitats científiques, sobre tot, la feina d'arxiu, queden en darrer terme, a favor de les lucubracions brillants (ideologisme, deiem nosaltres) i activitats propagandístiques. A Espanya tothom és liberal -digué l'Alcàzar-, des del general Primo de Rivera a Franco (!). De tota aquesta emvestida contra l'Escola sevillana (vegem la filiació del contendents, que diguéren també que En Pérez Villanueva havia retirat la subvenció ministerial a l'Escola hisp, americ), només se'n salva En Pérez Embid, el més intel.ligent de tots ells, segons es digué. Una font interessada (Marrero) va dir un dia a la Residència que en Florentino guanyava punts a El Pardo.

Perdoni que només li pugui oferir aquestes mostres de la xafarderia politicoide, que és el que es cotitza per aquí.

Ahir a la tarda, vaig assistir, invitat per Don Antonio, a una sessió o conferència de la senyora D^a allesteros, en homenatge a D^a. Maria Goyri, de Meánedez Pidal. L'acte es celebrà a l'Institut d'Estudis Jurídics i Don Ramón presidí. Fôu emocionant realment. Jo vaig quedar confós en mig de tanta aristocràcia i acadèmics.

Rebi la salutació més afectuosa del seu amic,

Juan Mera